

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 666/2026
24.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Константина Ранкова, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Зрењанину Су-VII-39 7/2026 од 12.05.2026. године, у седници већа одржаној дана 24. јуна 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Константина Ранкова, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Зрењанину Су-VII-39 7/2026 од 12.05.2026. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину Су-VII-39 7/2026 од 12.05.2026. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Константина Ранкова за изузеће судија Вишег суда у Зрењанину Мирјане Зорић Влачо, Љиљане Аћимовић и Душанке Татић, у предмету Вишег суда у Зрењанину ЗКж1 бр.15/25.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА – адвокат Константин Ранков, због повреде закона из члана 37. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијано решење и предмет врати Вишем суду у Зрењанину на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право

окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду закона из члана 37. став 2. ЗКП и с тим у вези наводи да у конкретном случају постоји оправдана сумња у непристрасност целог већа у предмету Кж1 15/25, јер је при присању пресуде судија Душанка Татић само иницијативно навела да је окривљени оштећену одвозио у улицу ..., а не у улицу ..., да је судија Љиљана Аћимовић у предмету К бр.6/21 била судећи председник већа, а након тога ју је „наследила“ судија Душанка Татић, те да је судија Мирјана Влачо била председник већа у доношењу одлуке Кв бр.19/25, када је одбила жалбу која је изјављена.

Како повреда закона из члана 37. став 2. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбу члана 487. став 1. тачка 2) а у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић